

ad 35700, VII, E, b

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRILOGA
LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

Izhaja v nedoločenih obrokih.

Leto 1908.

let XV.

Ljubljana.

Številka 64.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

Predgovor.

V ljubljanskem knezoškofijskem arhivu se nahaja knjiga z naslovom: „Protocollum decanatum Archidioeceseos Labacensis, anno 1788.“ V njej je popisana tedanja duhovščina po gotovih prědpisih in rubrikah teh-le dekanatov: 1. Šmartno pri Litiji, 2. Vače, 3. Cerklje na Gorenjskem, 4. Kamnik, 5. Mengeš, 6. Ježica, 7. Železniki, 8. Dob, 9. Kranjska gora, 10. Sora, 11. Poljane pri Škofji Loki, 12. Šmarije, 13. Metlika, 14. Preserje, 15. Šentvid pri Zatičini, 16. Šmartin pri Kranju, 17. Lož, 18. Trebnje, 19. Krka, 20. Novo mesto, 21. Ribnica, 22. Kočevje, 23. Dobropolje, 24. Škocijan pri Dobravi, 25. Kostanjevica, 26. Kranj, 27. Krško ali Leskovec, 28. Šentrupert, 29. Svibno, 30. Marijino Oznanjenje v Ljubljani, 31. Vrhnika, 32. Gorje pri Bledu.

Opomniti moram, da onih župnij ni med temi zaznamovanih, katere takrat še niso spadale pod ljubljansko vladikovino na Kranjskem. Poleg teh so pa izostale tudi ljubljanske glavne župnije: stolna, sv. Jakoba in sv. Petra, katere sem za ono dobo posnel iz drugih virov, da je delo kolikor mogoče popolnejše in preglednejše.

Zanimiva je omenjena knjiga v toliko, kolikor dobimo iz nje vsaj kratek življenjepis tedanje duhovščine. Letnice posvečenja morda niso povsem zanesljive pri nekaterih duhovnikih, ker so pri vizitacijah navadno

zaznamovali le približno po naznanilih, bolj ob kratkem zahtevane podatke svoje, a to naj nas nič ne bega. Glavna stvar pri tem je, da imamo vsaj deloma skupen, pregleden zaznamek tedanje, v dušnem pastirstvu na Kranjskem delujoče duhovščine. In to je tudi mene napotilo, da sem se poprijel sicer mučnega, a potrebna dela, ga uredil ter podal v roke zlasti prijateljem preiskovalcem zgodovine župnij.

Od l. 1793. dalje imamo že tiskane, sicer še jako pomanjkljive šematizme, iz kojih more posneti lahko vsak zbiratelj župne zgodovine vsaj nekaj podatkov, a iz prejšnje dobe se dobi težko kaj natančnejšega.

Da bode delo popolnejše in trud preiskovalcem olajšan, sem dodal k temu še od l. 1789. dalje iz šematizmov posnete podatke, po kolikor sem jih za posamezne duhovnike mogel zaslediti, do konca njihovega življenja, tako, da imamo ob kratkem celoten življenjepis posameznikov, opis njihovih zmožnosti in delovanja.

To priobčenje pa naj bode v spomin 120 letnice takratnih vizitacij.

V Besnici na Svečnico 1907.

Priobčevalec.

Nadškofija ljubljanska.

Nadpastir:

Mihael baron Brigido pl. Marenfelški in Brezoviški je bil nadškof ljubljanski v l. 1788.—1806. Porojen v Trstu, je bil nadarjeni mož sprva redovni kanonik voravski, potem stolni kanonik scepški, naposled župnik v Laizhovu na Ogrskem, ko je bil dne 17. decembra 1787 po smrti škofa Karola grofa Herbersteina, kateri je dne 7. oktobra na povratku iz samostana na frančiškanskem mostu v kočiji zadet od kapi umrl, imenovan ljubljanskim nadpastirjem. Dne 25. aprila l. 1788. je bil na Dunaju posvečen, dne 8. junija pa slovesno umeščen. Bil je Nj. c. kr. in apost. Veličanstva dejanski svetnik, vitez malteškega reda, metropolit itd. Dne 18. decembra 1806 pa je odšel na Ogrsko kot scepški škof ter je ondi na nekem popotovanju v Trst l. 1816. izdihnil svojo dušo. Bil je za ljubljansko škofijo zaslužen mož.

Sufragan ali pomožni škof:

J o ž e f M i k o l i č, Ljubljančan, brat naklanskega župnika Frančiška Mikoliča, je bil častni kanonik, nadškofov generalni vikar ter škof gratianopolitanski, posvečen dne 31. januarja 1790, in ljubljanski pomožni škof. Umrl je dne 4. decembra 1793, tedaj en mesec za svojim bratom, in je pokopan pri Sv. Krištofu.

Metropolitanski kapitelj.

Prošt:

Rajko Fran. Orfej grof pl. Auersperg, infuliran prošt ljubljanski in župnik radovljiški, je bil celih 25 let predstojnik stolnega kapitlja od l. 1771. do 1796., ko se dne 25. junija l. 1796. preseli v večnost. Porojen v Komendi dne 31. avgusta l. 1723., posvečen pa v Ljubljani dne 11. junija 1747.

Dekan:

Frančišek Karol grof pl. Inzaghy, doktor bogoslovja, je svetu zamrl dne 23. februarja l. 1796.

Kanoniki:

Ferdinand Benedikt Gabriel baron pl. Erberg, doktor bogoslovja, je dne 3. julija 1796 ostavil svet. Leta 1757. je župnikoval še v Moravčah. Mož je bil nadarjen, pobožen in zgleden duhovnik. Svoje študije z doktoratom je dovršil v Rimu v letih 1741.—1744. Bil je Ljubljančan, posvečen dne 19. septembra 1744, dispenziran glede nedoletnosti, kajti porodil se je dne 16. marca l. 1722.

Sigefrid grof pl. Auersperg, doktor bogoslovja, je bil l. 1795. stolni župnik, v l. 1796. do 1806. pa stolni prošt, ko se dne 5. avgusta preseli 73 let star na boljši svet. Svoje bogoslovne študije je v Rimu dovršil v l. 1753.—1757., kjer je napravil tudi doktorat.

Janez Anton de Ricci, Goričan, kanonik „a latere“, konzistorialni svetnik dunajskega nadškofa, komendator malteškega viteškega reda, družki škof, posvečen l. 1801., je bil v l. 1796.—1808. stolni dekan, pozneje pa stolni prošt ljubljanski in župnik radovljiški do l. 1818., ko je bivajoč v Naklem, ondi 27. julija v Gospodu zaspal ter je tudi ondi pokopan.

Frančišek Schwarzenbach, semeniški vodja, je bil od dne 5. maja 1789. dalje: kanonik „ad baculum“. Bil je doktor bogoslovja. Umrl je dne 6. februarja 1796.

Sigefrid grof pl. Gallenberg, konzistorialni svetnik solnograškega nadškofa od l. 1797., je bil z dne 7. julija 1784 umeščen na Kurchpergov kanonikat. Preselil se je pa k očetom dne 9. marca leta 1813.

Janez Nep. baron Taufferer, kanonik je l. 1810. odšel na Avstrijsko. Bil je Ljubljančan, v mašnika posvečen dne 10. junija l. 1775. v Ljubljani.

Frančišek Borgia baron pl. Raigersfeld, doma na Kranjskem, je bil kanonikom umeščen dne 6. aprila 1788. Pozneje je izvrševal tudi par let opravila stolnega nadžupnika. Leta 1795. je bil z dne 8. septembra že pomožni škof in generalni vikar ljubljanskega nadškofa ter škof derbenski. Bil je predsednik ljubljanskega konzistorija. Umrl je dne 16. julija 1800. ter bil pokopan pri Sv. Krištofu. Porodil se je leta 1736. očetu baronu Frančišku Henriku in baronici Mariji Ani Elizabeti pl. Erberg. 16 let star stopi v red Jezusovega Tovarištva v Ljubljani. Po odpravi tega, popotuje po Nemškem po univerzah, naposled pride v Trst kot referent in naslovni kanonik do časa, ko se v Ljubljano preseli kot pravi kanonik.

Atanazij Šlibar, Kranjec, porojen l. 1748., je služboval v ljubljanski stolnici že od l. 1784. Pozneje od l. 1796. dalje je bil kanonik „ad baculum“. L. 1789. je dne 9. aprila dobil dovoljenje, da sme v svoji sobi maševati. L. 1796. je prosil kot kanonik tudi za šentjakobsko župnijo v Ljubljani, a je ni dobil. L. 1807. je dobil mengeško župnijo in ostal le še naslovni kanonik. Bil je mož sicer poštenega obnašanja, govoril je tri jezike, a bil jako nemirne nravi. Umrl je dne 21. maja 1823 star 75 let.

Frančišek Ksaver Anton de Webern, kanonik Wolwizove ustanove, je dal svetu slovo dne

29. februarja 1816 star 73 let. Bil je Ljubljčan, porodil se je dne 8. junija l. 1743., posvečen pa je bil v mašnika dne 13. junija l. 1767. na titel podložnikov belopeškega gospostva.

Francišek Ksav. Codelli pl. Fahrenfeld, kanonik ustanove svojih sorodnikov, je umrl dne 16. oktobra 1808 star 73 let.

Knezonadškofijska kancelija.

Jurij Gollmayer, doma iz Lesc na Gorenjskem, je bil v mašnika posvečen 30. maja 1779. ter je bil vodja in notar knezonadškofijskega urada. Bil je tudi konzistorialni svetnik, pozneje kanonik v stolnici, infuliran kapiteljski dekan in škofov generalni vikar, naposled pa stolni prošt v l. 1819.—1822., ko je dne 10. avgusta v Gospodu zaspal. Mož je bil jako nadarjen in zmožen ter zgleden duhovnik. L. 1809. je bil tudi on med drugimi poroki, katere so Francozi s silo zavezali, da bode njim dežela Kranjska plačevala zahtevano vojno davščino.

Alojzij Bonaventura Huml, tajnik, je izvrševal ta posel do l. 1795. Takrat ga pošljejo na Vrhniko staremu dekanu kot vikarja v osebno pomoč. L. 1799. poleti pa gre v Cirknico kot župni upravitelj za eno leto, ko postane župnik ondi. Opravljal je tudi posle dekanove ondi. L. 1807. pa postane ribniški župnik in dekan ter konzistorialni svetnik in okrajni šolski nadzornik. Leta 1817. postane kanonik, stolni župnik in okrajni dekan. To službo je pa le malo časa užival, ker smrtna kosa ga pokosi dne 11. decembra 1820. Mož je bil jako več in zelo delaven. Bil je Ljubljčan, v mašnika posvečen dne 6. septembra leta 1789.

Mihael Ostenik, registrator več let, je leta 1796. postal Schillingov beneficiat in kaplan pri Sv. Petru v Ljubljani, kjer je nad 10 let služboval. Odtukaj pride za stolnega vikarja in kot tak je zopet izvrševal obenem službo škofijskega registratorja nekaj časa in leta 1814. tudi provizornega vodja nemške cerkve. Umrl je ondi dne 9. marca 1818. Bil je Radovljčan in v mašnika posvečen v soboto „Sitientes“ dne 4. aprila l. 1778. v Ljubljani.

Andrej Korzin. Erbežnik, oficial in protokolist, Ljubljčan, porojen l. 1719., je bil v mašnika posvečen leta 1743. na naslov graščine „Smuk“ grofa Franceta Karola pl. Lichtenberg dne 29. septembra. On je imel svoje posestvo v Povljah na Trsteniku. Odtam je hodil kot kurat izvrševati duhovnopastiirsko službo v Goriče v l. 1748.-1756. Pozneje v l. 1760.-1764. je služboval kot „operarius“ pri Sv. Joštu poleg Kranja. Dne 4. marca 1765. pa ga škof postavi za vodja te

božjepotne cerkve, katero je vladal do l. 1776. popolnoma samostojno. Odtam se preseli v Ljubljano v stolno župnijo, kjer je bil ceremoniar in Zupančičev beneficiat ter obenem pomočnik v škofijski pisarni. L. 1801. pa je postal kaplan in vodja cerkve Matere Božje nemškega reda v Križankih in kot tak se preseli 94 let star kot zlatomašnik v večnost dne 6. marca leta 1814.

Izpraševalci pri župnih izpitih:

Janez Nep. Tretter, razauguštinac, doktor bogoslovja, je učil kot profesor že od l. 1774. dogmatiko na ljubljanskem liceju do l. 1798. Bil je tudi konzistorialni svetnik.

Jožef Haendle, svetni duhovnik, je bil profesor moralke že od l. 1774., katero službo je izvrševal do l. 1798.

Kajetan Graff, svetni duhovnik, je bil profesor pastoralke v l. 1774.—1795.

Peter Terler, svetni duhovnik, je bil že leta 1774. profesor hermenevtike nove zaveze ter je do l. 1799. ostal na liceju.

Jurij Grossauer, svetni duhovnik, profesor cerkvenega prava na ljubljanskem liceju v letu 1774. do 1795.

Duhovniki profesorji na gimnaziji:

Anton Gruber, razjezuit, profesor matematike v l. 1774. do l. 1804. Pozneje je živel v pokoju do l. 1807.

Jožef Jernej Schaller, razjezuit, profesor fizike v l. 1774. do 1803.

Jakob pl Knauer, razjezuit, profesor poetike na gimnaziji v l. 1774. do 1813. Takrat postane kanonik Kürnbergove ustanove in konzistorialni svetnik. Ostavil je svet dne 20. oktobra 1819.

Janez Morak, razjezuit, profesor grščine na gimnaziji v l. 1774. do 1804. Potem je upokojen živel v Radomljah pri Kamniku do svoje smrti dne 9. januarja 1807.

Karol Rozman, razjezuit, profesor III. gimnazijskega razreda, „syntakse“, v l. 1774. do 1804. Od tedaj je živel v Ljubljani v pokoju do dne 7. maja 1824, ko je v Gospodu zaspal.

Valentin Jožef Mercher, svetni duhovnik, katehet in profesor II. gimnazijskega razreda, „grammatic. med.“, l. 1774. do svoje smrti dne 22. februarja leta 1799.

Jožef Heltzel, svetni duhovnik, profesor I. gimnazijskega razreda, „inf. grammatic.“, v l. 1774. po 1804. Naposled je živel upokojen do dne 22. av-

gusta 1809, ko se preseli v večnost. Bil je Čeh iz litomerske škofije, v mašnika posvečen v Ljubljani na veliko soboto dne 30. marca 1771 na titel javorniškega gospostva barona Zoisa.

Frančišek Krištof Zumpè (Zumper), razcistercian iz Zatičine, čigar samostansko ime je bilo „Viljem“, je bil suplent na gimnaziji že l. 1774. in pozneje več let. Porojen dne 11. novembra l. 1749. je bil pozneje v samostanu tudi prior nekaj let. Od l. 1797. do 1807. je bil katehet pri ljubljanskih uršulinah. Pozneje pa je živel v pokoju v šentjakovski župniji mnogo let ter ostavil svet kot zlatomašnik dne 10. junija 1835. Doma je bil na Češkem: „Schwo-kensis“ ter bil v mašnika posvečen dne 5. septembra leta 1773.

1. Stolna župnija sv. Nikolaja.

Frančišek Borg, baron pl. Raigersfeld, stolni župnik in kanonik. (Glej kanonike!)

Stolni vikarji ali pomočniki:

Janez Nep. Marian Grundtner, Korošec, porojen l. 1750., govoril tri jezike, je dovršil kot premonstratenzec svoje študije v Grebinjah (Griffen) z dobrim uspehom ter je imel tudi konkurzni izpit. V dušnem pastirstvu je služboval že od l. 1782. Bil je izvrsten pridigar in mož lepega obnašanja. Odtukaj gre župnikovat v Šentvid nad Ljubljano za 12 let. Bil je tudi dekan in častni kanonik. L. 1800. se preseli v Moravče kot župnik-dekan, kjer je pa svetu zamrl dne 24. oktobra 1818.

Valentin Smolè, mnogo let službujoč v ljubljanski stolnici, se preseli kot župni vikar l. 1799. v Sostro pod Ljubljano, kjer je pa umrl dne 24. julija 1822. Bil je Logatčan ter v mašnika posvečen v Ljubljani dne 25. maja l. 1782.

Jurij Miklavčič je še dalje tu služboval kot prejšnji. (Išči ga v Komendi.)

Luka Virtič, stolni kaplan, pride l. 1789. kot administrator na Ovsiše, kjer je potem župnikoval do l. 1810. Odtam gre župnikovat v Grahovo do l. 1818., ko se kot kurat preseli v Šentvid pri Brdu. Tukaj je svetu zamrl dne 8. novembra 1821. Kaplanoval je poprej tudi v Mošnjah (1779.—1780). Bil je Šentvidčan nad Ljubljano, v mašnika posvečen dne 15. marca leta 1777.

Frančišek Paradiso, stolni kaplan.

Sebastijan Zupan, zakristan. Doma iz Krašnje, posvečen po spregledu 13 mesecev nedoletnosti dne 8. januarja 1754 na titel gospostva „Steinpichl“.

Mihael Gruber, katehet normalke, Ljubljčan, posvečen v mašnika dne 11. decembra l. 1785.

Karol Franč. Paukenhader, levit mnogo let do 1801. Ljubljčan, posvečen dne 10. aprila 1751 na titel belopeškega gospostva.

Jernej Schoeffmann, levit več let. Od l. 1797. dalje zakristan v stolnici. Umril je ondi dne 7. julija 1809. Korošec od Sv. Nikolaja zunaj Beljaka, je bil posvečen v mašnika dne 7. marca 1761.

Andrej Pavlič, ceremoniar. Porojen na Okroglem pri Naklem dne 15. novembra l. 1721., posvečen na titel škojloške mestne kamore okrog leta 1750.

Frančišek Štrukelj, oficial.

Valentin Čepin (Scheppin), oficial. (Išči ga v frančiškanski župniji.)

Matevž Novak, oficial, je bil pozneje kapiteljski kaplan in kot tak je ostavil svet dne 13. junija 1793. Bil je Šentvidčan nad Ljubljano, akolit je postal 25. maja 1778.

Matija Jelovšek, oficial in Dietrichsteinov beneficiat. Opravljati je imel 365 beneficianskih maš v slabim dohodkom; zato je prosil za redukcijo. Pozneje je bil levit, stolni vikar in zakristan. Ostavil je svet dne 20. februarja 1817. Bil je Kranjec, v mašnika posvečen dne 22. decembra l. 1770.

Jožef Maklič (Machlig, Maklich), Tržačan, je bil beneficiat sv. Trojice, umeščen dne 27. januarja l. 1761. po smrti Toma Frančiška de Baptistis. Poprej je bil škofov kaplan. Od l. 1796. dalje je nosil tudi naslov častnega kanonika. Svetu pa je zamrl dne 30. oktobra 1787.

Frančišek de Steinberg (tudi Stenberg), beneficiat sv. Dizma v ljubljanski stolnici, bivajoč na Dunaju, kjer je umrl dne 5. januarja 1795.

Ignacij Muha, Šifrerjev beneficiat v stolnici v 1780. do 1810., nato kanonik, a je resigniral takrat. Porojen dne 23. julija 1765 v „Corgnialu“, posvečen v mašnika pa dne 22. decembra 1793. Služboval je izprva kot dejanski beneficiat v stolnici do l. 1796., kot kaplan v Železnikih eno leto, v Selcih eno leto, zopet v Železnikih eno leto, odkoder ga pošljejo v Leskovec pri Krškem. L. 1805. je bival na Kureščku. L. 1810. je župnikoval v Podlipi, l. 1814. na Vrhu pri Sv. Treh kraljih, od l. 1815. pa v Hotedršici do dne 20. maja 1827, ko prejme Šifrerjev kanonikat kot najbližnji sorodnik med štirimi prosilci, ki so bili poleg njega še: Gregor Jereb, Anton Pestotnik in Primož Kuralt, vsi dobro kvalificirani. Takrat je bil Muha že telesno opešal. Ostavil je svet dne 14. junija 1844.

Križanska cerkev.

Jožef Ignacij Kleplat (Cleeblatt), vodja in kaplan cerkve Matere Božje nemškega viteškega reda v Križankih mnogo let. Bere se že l. 1759., ko je pristopil kot ud k mengeški bratovščini sv. Mihaela, pa do svoje smrti dne 2. avgusta 1801. Bil je Ljubljčan, posvečen 10. aprila l. 1751. na titel mestne kamore.

Drugi l. 1789 še v župniji bivajoči duhovniki:

Janez Krstn. Debevec, navadni duhovnik, bolehen, je pozneje bil beneficiat pri ljubljanskih uršulinkah v l. 1797.—1807., potem pa katehet do l. 1818., ko je stopil v pokoj ter živel v stolni župniji kot deficient. Umrli pa je v Žužemberku dne 10. junija l. 1821. Ljubljčan, rojen v stolni župniji dne 20. januarja 1758, posvečen dne 16. marca 1782. Znamenit mož — pisatelj in učitelj slovenske slovnice v bogoslovju v l. 1795. 1797.

Frančišek Ksav. Barbo, razcistercian iz Kostanjevice, starosta, prosi l. 1789. za dovoljenje, da bi smel v svoji sobi maševati. Posvečen je bil l. 1736.

Edmund Bobek, razcistercian iz Kostanjevice, je l. 1789. prosil za Mirno peč, a je ni dobil. (Išči ga v Orehovcu pri Leskovcu na Dolenjskem.)

Nikolaj Cipriani (Niclas Zipriani), duhovnik, je l. 1787. kaplanoval na Brezovici. Rodom Italijan iz Kormonsa, je bil jako strog in natančen mož. Služboval je tudi na Jesenicah l. 1788. malo časa, potem bival v Ljubljani. Župnikoval je pozneje v Kresnicah, v Horjulu 1795.—1806, na Brezovici do svoje smrti dne 12. decembra 1828, ki ga je dohitela v Polhovem Gradcu na obisku. Star je bil 68 let. (Glej zgodovino brezoviške župnije!)

Ignacij grof pl. Hohenwarth, duhovnik, je pozneje l. 1792. kaplanoval na lgu do l. 1795. Takrat je pol leta užival tudi beneficij Demšar-Uparjev pri Sv. Florijanu v Ljubljani. Še istega leta gre župnikovat za malo časa na Kopanj, odtam pa v Leskovec pri Krškem, kjer je bil tudi dekan in okrajni šolski nadzornik ter konzistorialni svetnik. Tukaj je ostavil svet dne 9. januarja 1832. Porodil se je pri Sv. Frančišku na Štajerskem dne 8. julija l. 1764., v mašnika pa je bil posvečen l. 1789. in bival takrat nekaj časa v Ljubljani.

Jurij Jenčič, duhovnik, prosi l. 1789. za dovoljenje, da sme bivati in maševati v Ljubljani toliko časa, da bode kam nastavljen v dušno pastirstvo. Pozneje do l. 1793. je kaplanoval v Kamniku, nato eno

leto v Ribnici, potem pa je bil administrator na Čšnjicah l. 1794.

Martin Naglič, Ločan, razjezuit, pisatelj, je l. 1789. še živel v Ljubljani. Bil je učen in jako marljiv mož, ud „academiae operosorum“ v Ljubljani.

Jožef Pinhak, Moravec, nemški pridigar v stolnici, pozneje tudi kaplan, star 30 let, govori latinsko in nemško ter službuje tu od l. 1789. Bogoslovne študije je dovršil na Dunaju, obnaša se prav zgledno. Bil je tudi semeniški prefekt. Župni izpit je izvrstno napravil dne 29. avgusta 1792. Pozneje l. 1797. je postal župnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani ter je bil tudi konzistorialni svetnik. Dne 25. marca 1810 pa je bil umeščen na Lambergov kanonikat, ki ga pa ni dolgo užival, kajti l. 1814. se dne 20. avgusta preseli v večnost.

Makso Adam Jošt Radeskini, duhovnik, Ljubljčan, porojen v šentpeterski župniji dne 12. oktobra 1740, posvečen okrog l. 1765., je bil več let v stolnici levit in vikar, naposled pa je živel ondi v pokojku več let do 1810. Takrat se preseli v Velesovo, kjer je umrl dne 10. marca l. 1814. Mož je bil jako pobožen in goreč duhovnik ter tudi pisatelj nabožnih del.

Jožef Ranilovič, duhovnik, pozneje Tomšičev beneficiat v stolnici, je dal svetu slovo dne 29. junija 1809 kot zlatomašnik. L. 1758. je kaplanoval v Starem logu na Kočevskem, l. 1775. pa v Kočevju. Bil je Ljubljčan, v mašnika posvečen dne 1. aprila l. 1752. Kot kurat je služboval tudi v Šentvidu nad Ljubljano l. 1756.

Jožef Seršen, duhovnik, Vodičan, prosi leta 1789., da bi bil nastavljen kam v dušno pastirstvo. V mašnika so ga posvetili dne 1. junija 1762 na naslov posestev v Planini nad Jesenicami v vrednosti 2000 renškov.

Frančišek Ksav. baron pl. Taufferer, razcistercian, bivši opat iz Zatičine od l. 1764., je bil jako pobožen mož. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Germaniku v Rimu v l. 1752.—1756. Ostavil je svet leta 1789.

Luka Turk, duhovnik, dobi dne 23. aprila l. 1789. stalno odpustnico iz ljubljanske škofije. Vendar ga pa pozneje l. 1798. zopet najdemo kot kaplana v Radečah pri Zidanem mostu, kjer je ostal pet let. Umrli je ondi dne 23. septembra 1803.

Janez Krstn. Vodapivec, duhovnik, prosi l. 1789. dovoljenja, da sme pri smlejskem baronu vstopiti v službo kot hišni duhovnik-sacelan. L. 1792. je bil že v ljubljanski stolnici kot oficial, l. 1794. pa kapiteljski kaplan, l. 1800. je služboval v Svibnem, l. 1801. v Mokronogu. L. 1805 pa se dne 24. februarja preseli v večnost.

2. Mestna župnija sv. Jakoba.

Janez Nep. Christian, mestni župnik, umeščen kot prvi na novo ustanovljeni župniji dne 2. junija 1785, katero je vladal do svoje smrti dne 12. sep. 1796. Bil je Ljubljčan, v mašnika posvečen dne 21. decembra 1776 na titel javorniškega gospostva.

Frančišek pl. Jenkensheim, kaplan. (Išči ga pri Škofji Loki!)

Karol Pauer, kaplan, razjezuit, je bil nastavljen tukaj dne 1. junija 1785 ter je več let tu služboval, naposled zlasti kot nemški pridigar z izvrstnim uspehom. Zadnja 4 leta je preživel v pokoju ter zaspal v Gospodu dne 21. januarja 1801.

Janez Mihael Grošelj (Grössel), kaplan, razcistercian iz Zatične in nedeljski pridigar, je služboval potem pri Sv. Jakobu v Ljubljani do 15. oktobra 1791, potem pa je župnikoval v Lescah na Gorenjskem do l. 1802., ko se preseli v Cerklje. Tukaj je pastiroval do l. 1813., ko se preseli v Železnike, kjer je ostal do svoje smrti dne 29. marca 1816. Ondi ima tudi nagrobni spomenik, ki nam pove, da je ta mož bil oče ubogim in ustvarnik šole.

Jakob Krašovec, kaplan, razkartuzianec iz Bistre, je ostal tu v službi do l. 1791., ko se preseli v Adlešiče kot prvi župnik te duhovnije. Tukaj je služboval do meseca oktobra l. 1799. in je odšel potem kot lokalist k Sv. Gregoriju v ribniški okraj. L. 1810. pa se preseli kot župni oskrbnik v Žilce na Notranjsko, kjer je pa umrl dne 15. marca 1814.

Cerkev sv. Florijana.

Jožef Boben, kurat in beneficiat več let ondi do l. 1800., ko se preseli na Golo kot ekspoizit do l. 1803. Takrat se poda na Skaručino v pokoj in da svetu slovo dne 18. junija 1809. Bil je Ljubljčan, v mašnika posvečen 28. maja 1768.

Jožef Florijan Možina, duhovnik, je bil Demšar-Uparjev beneficiat ondi do dne 6. januarja 1795, ko se preseli v večnost v frančiškanski župniji star 59 let. Letne plače je dobival od beneficija 280 goldinarjev. Zato pa je moral oskrbovati pri cerkvi svečavo, mašno vino, obleko in cerkvenca, kar ga je stalo na leto 30 gl.

Miha Pezdirec, duhoven, je bil pozneje zakristan pri Sv. Jakobu in kaplan. Užival je Raabov beneficij ondi ter l. 1802. še služboval. Zadnja ura se mu je stekla 28. decembra l. 1804.

Drugi l. 1789. še živeči duhovniki v župniji:

P. Evzebij Fanton, bivši bosonogi avguštinec, je l. 1794. še ondi živel.

Gašper Goenner, profesor.

Anton grof pl. Hohenwarth, razjezuit, je živel tu do svoje smrti dne 9. decembra 1800.

Janez Krstn. Killer, duhovnik.

Avguštin Kozlevčar (Cosleibzer), razpavlinec, je umrl pozneje ondi dne 18. marca 1797.

Ignacij Lovrenc Kozlevčar, duhovnik, bivajoč v Ljubljani, je pozneje l. 1792. bil beneficiat „in Gallenstein“ pri Sv. Križu pod Turnom, odkoder se dne 26. avgusta 1816 preseli v večnost. — Bil je Ljubljčan, posvečen v mašnika 15. maja l. 1779. na titel lastnega patrimonija.

Jožef Kocijan, župnik v pokoju.

Maksimilijan Morautscher, razjezuit, profesor, pozneje v pokoju, je umrl dne 15. septembra l. 1806.

Ferdinand Nussdorfer, razjezuit, je bil dne 1. junija 1785 nastavljen šentjakobskim kaplanom v Ljubljani, kjer je pozneje živel v pokoju.

Dizma Peterman, razjezuit, penzionist, prosi dne 10. februarja 1792, da bi smel sam prejemati svojo penzijo. Dne 28. decembra 1798 se preseli v večnost.

Anton pl. Prikner, duhoven.

Ignacij Rosenberger, razjezuit, penzionist, je ondi umrl dne 10. februarja 1801.

Anton Skaza, duhoven.

Filip Schneider, razjezuit penzionist, je ondi umrl dne 8. februarja 1799.

Innocencij baron pl. Taufferer, razjezuit, se je dne 14. januarja 1794. preselil v večnost.

Friderik Wilhelm, razcistercian iz Zatične, je ostavil svet dne 9. aprila 1808 v Ljubljani.

Frančišek Alojzij Wartha, razcistercian iz Zatične, je pozneje l. 1800. postal beneficiat pri Sv. Florijanu v šentjakobski župniji, kjer je umrl v pokoju dne 29. septembra 1811. Od l. 1792. je imel dovoljenje, da sme v svoji sobi maševati.

Frančišek Ksav. Zorn, duhovnik, je pozneje l. 1790. kaplanoval na Trati 2 leti, potem pa v Kamniku do l. 1799., ko postane župni vikar v Špitaliču. L. 1805. pa je župnikoval že v Nevljah, kjer je umrl dne 22. januarja 1824. — Bil je Ljubljčan, v mašnika posvečen 11. marca 1780.

3. Sv. Petra župnija zunaj mestnega obzidja.

Jurij Zupan, župnik, doktor bogoslovja in konzistorialni svetnik od 15. februarja 1791, je bil škofijski notar ali kancelar, ko ga dne 23. decembra 1784 umeste na šentpetersko župnijo. Bil je tudi izpraševalec iz dogmatike pri konkurznih izpitih. V znak svojih zaslug je imel tudi naslov častnega kanonika, l. 1808. pa

je postal pravi kanonik, stolni župnik in dekan ter pozneje tudi vicedirektor gimnazijski l. 1814. Mož je bil jako učen. Svetu je zamrl dne 29. aprila 1822. — Bil je Radovljčan in je postal akolit l. 1778.

Kaplani in Schillingovi beneficiati:

Anton Traven, je več let tukaj služboval. Mož je bil zmožen in tudi učen: „bakalaureus“ bogoslovnih ved. L. 1795. je postal lokalist na Ježici, pozneje pravi župnik in obenem je bil še vedno beneficiat Schillingov. Umril je ondi dne 18. maja 1807. — Doma je bil v Dobu, akolit je postal 18. marca l. 1779. kot slušatelj fizike in etike.

Jakob Vakolnik (Wakounig), je tudi več let služboval v tej župniji. Od l. 1796. pa je bil subsidiarij v Kamniku ter obenem tudi zgodnjik. Naposled je živel ondi v pokoju ter se preselil v večnost dne 20. februarja 1806. Porojen je bil na Zgornji Beli v preddvorski župniji dne 28. aprila 1737. V mašnika posvečen 29. maja 1761 je izprva l. 1764. služboval Preddvorom.

Jožef Usner, mnogo let kaplan šentpeterski, stopi l. 1807. v pokoj ter ostane v Ljubljani do l. 1713. Dve leti je živel potem v Krškem, odkoder pride za za hišnega duhovnika v graščino „Zobelsberg“ do l. 1820. Takrat se preseli zopet v Ljubljano, kjer je kot zlatomašnik sklenil svoje življenje dne 7. januarja 1829. — Bil je Ljubljančan iz šentpeterske župnije doma. Mašništvo je prejel l. 1775.

Peter Zupan je tukaj služboval nedolgo časa. Več o njem glej župnijo Javor!

I.

Dekanat: Šmartno pri Litiji.

Župnije: 1. Šmartno.

Ignacij Luznar (Lusner), župnik in dekan, rojen v Selcih na Gorenjskem, star 44 let, v mašnika posvečen na naslov loškega gospostva dne 28. maja 1768. — Dopršil je „humaniora“ v Ljubljani, modroslovje v Gorici, kjer je napravil tudi izpite iz polemike, moralke, cerkvenega prava, govornišva, obredoslovja. Cerkevno zgodovino in pastirstvo je privatno študiral. Služboval je kot župnikov vikar v Trebnjem 1 leto, v Šentvidu pri Zatični 3 leta; kaplanoval je na Vačah 5 let, v Zagorji ob Savi 3 1/2 leta, v Šmartnem pri Litiji 5 1/2 let. Tukaj je od l. 1787. od sv. Jurija dalje župnik in dekan, kjer l. 1799. sklene svoje življenje dne 21. febr.

Hieronim Vechi, kaplan, „ex Villesio“ v Gradiški doma, star 34 let, v mašnika posvečen na naslov lastnega patrimonija l. 1778. — Modroslovje

in bogoslovne vede je dovršil v Gorici tako, da ima za svoj poklic zadostno znanje. Tudi še nadaljuje prebiranje vednostnih knjig. Služboval je 2 meseca na Krki kot „supernumerarius“, v Šmartinu kot vikar 1 1/2 leta, v Šentvidu 4 leta in kot kaplan v Šmartnem od sv. Jurija 1787 dalje. L. 1793. je bil subsidiarij v Šentvidu pri Zatični, l. 1795. kaplan v Žužemberku. Obnašanja je bil lepega, priden v spovednici, le doma ni rad sedel ob prostem času, kar ni ugajalo njegovemu župniku Bil je krepkih telesnih moči in značajan mož. Kot govornik ni dopadel ljudem raditega, ker je kot Furlanec težko govoril slovensko.

P. Viljem Luznar (Lusner), razkapucin, kaplan, doma v selški župniji na Gorenjskem, star 47 let, — brat litijskega dekana Ignacija, — je bil v mašnika posvečen na naslov uboštva na adventno kvaterno soboto l. 1766. Značaja je bil izvrstnega in krepkih telesnih moči ter dober govornik. Svoje bogoslovne nauke je dovršil kot kapucin v samostanih deloma v Varaždinu, deloma v Gorici, deloma v Gradcu. Služboval je 4 leta v ljubljanski in 13 let v goriški nadškofiji, kot redovniški pridigar 8 let. V Šmartno je prišel o sv. Juriju 1788. Bil je goreč in ponižen duhovnik, zato je ljudem dopadel. Živel je prav zgledno povsod. Umril je kot lokalist v Javorju dne 1. februarja l. 1793.

Jožef Karlin (Carlin), „beneficiatus Ershebianus“, Ločan, star 55 let, v mašnika posvečen na velikonočni ponedeljek l. 1756. na naslov posestev barona Mihaela Zoisa v gospostvu „Egg“. On je imel izvrstne zmožnosti, telesne moči krepke ter bil prijeten govornik. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani ter ima zadostno znanje. Služboval je 10 let v Loki, ima Erženov beneficij v Šmartnem, kot zgodnjik od l. 1773., čigar opravila je izvrševal 10 let po svojem namestniku. Pozneje je živel v Škofji Loki še 20 let ter ondi umrl 8. marca 1813. Bil je pobožen in priljuden mož, občeval je le z duhovniki rad, ljudje so ga radi imeli. Na eno uho je bil oglušil. Bil je zgleden duhovnik.

Janez Konda (Conda), navadni duhovnik, namestnik beneficiatov v Litiji, star okrog 30 let, je odšel začasno na Hrvaško. Zmožnosti njegove so srednje, telesno je krepak. Služboval ni še nikjer, tudi beneficija ni imel še nobenega. L. 1796. je že v lhanu bil subsidiarij, l. 1800. v Moravčah kaplan, kjer je umrl 8. julija 1808. Obnašal se je dobro, občeval pa le z inteligenco. Bil je jako zgovoren človek. Leta 1793. je živel v Šmartnem pri Litiji.

Anton Golob, navadni duhovnik, sacelan v graščini „Schwarzenbach“, Ljubljančan, star 66 let, v mašnika posvečen l. 1750. na naslov občine. Zmožnosti je bil srednje, telesno že oslabel, govornik pa dober.

Bogoslovne študije je dovršil vse v Ljubljani. Služboval je 2 leti na Goriškem, l. 1788. že 23. leto v graščini „Schwarzenbach“, ostalo je preživel v Ljubljani. Živel je zgledno in spodbudno, v družbe ni zahajal. Umrl je star 75 let.

Jožef de Hranilovich, navadni duhovnik ali nekurat, rojen na Hrvaškem „ex Sichelburg“, star 55 let, je bil posvečen v mašnika l. 1756. na naslov graščine „Purgstall“. Bil je krepak po telesu, dobrih zmožnosti in dober govornik. Modroslovje je študiral v Zagrebu, bogoslovne vede pa v Ljubljani deloma in v Gradcu. Služboval je celih 24 let kot župnijski vikar v Kresnicah, potem pa živi v Šmartnem pri Litiji. Obnašanje njegovo je bilo zgledno, občeval je rad z olikanimi ljudmi. Umrl je ondi dne 27. decembra 1800.

Janez Irmon, kurat, rojen v šmartinski župniji pri Litiji, star 67 let, je bil v mašnika posvečen na naslov občine trga Litije l. 1746. Govornik je bil dober, telesne moči so že opešale, zmožnosti so bile še dobre. Bogoslovne študije je v Ljubljani dovršil, a s pridnim prebiranjem si je izpopolnjeval še vedno svoje znanje. Služboval je najprej 4 leta kot vikar v svoji rojstni župniji, 4 leta na Raki, 5 let v Čemšeniku, 9 let kot župnijski vikar v Št. Lambertu, od l. 1778. skozi 10 let je bil tudi namestnik beneficiatov. Občeval je le z duhovniki rad, bil je lepega obnašanja in prav zgleden duhovnik, na starost je že zelo opešal, bil je spoštovan. Umrl je ondi podpisan „Jerman“ 25. decembra 1797.

Urban Knez (Kness), kurat, doma na Vačah, star 67 let, je bil v mašnika posvečen na jesensko kvaterno soboto l. 1752. na naslov kmeta Andreja Korošic v kresniški župniji. Vkljub svoji starosti je bil še trden, dober govornik in dovolj dobrih zmožnosti. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot vikar na Krki 2²/₃ leta, kaplanoval je na Vačah 2²/₃ leta, v Dolu 5 let, v Škocijanu 3 leta, na Raki 5 let, kot substitut beneficiata sv. groba 5 let v Litiji, in kot subsidiarij v Cerkljah 5 let. Bil je priljubljen pri ljudeh, lepega obnašanja povsod, prav zgleden duhovnik. Pozneje je bival na Vačah kot kurat nekaj let v Kandršah, kjer je umrl 27. decembra 1797.

2. Kresnice.

Anton Rejic (Reiz), župnijski vikar, doma v kanalski župniji, star 35 let, je bil v mašnika posvečen v Ljubljani na naslov lastnega patrimonija, čigar izpričevala so shranjena v goriškem škofijskem arhivu in v kanceliji kanalski grofa „de Rabatta“, adventni

kvaterni teden l. 1777. Mož je bil izvrstnih zmožnosti, dober govornik in krepkih telesnih moči. Bogoslovje je študiral v Ljubljani, cerkveno pravo in pastirstvo pa v Gradcu s stopnjo „doktorja“. Rad je prebiral znanostne knjige. Služboval je v pastirstvu 8 mesecev kot župnikov vikar v Žalcu na Štajerskem, v Trebnjem 3 mesece, na Krki 2 leti, v Kresnicah pa že od l. 1784. dalje. Bil je zgleden, zelo goreč duhovnik, ljudstvo ga je rado imelo.

3. Prežganje.

P. Gilbert Martinc, razfranciški, župnijski vikar, rojen v Šmariji pod Ljubljano, star 36 let, je bil v mašnika posvečen na naslov kmeta Juraj v Lokarjih vodiške župnije dne 20. septembra 1777. Ko odide k franciškemu in naredi slovesno obljubo, se podeli ta mizni naslov drugemu. Mož je bil izvrstnih zmožnosti, dober, prijeten govornik in krepak na telesu. Bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani razen moralke, katero je deloma kot redovnik v Kamniku dokončal, pastirstvo pa privatno. Prebiral je rad znanostne knjige. Služboval je kot redovnik v dušnem pastirstvu 1 leto v Kamniku, 4 mesece v Ljubljani. Nad 2 leti je bil substitut na Vrhniki, 1 mesec subsidiarij na Prežganju, kot direktor v Štangi 3/4 leta in od sv. Jurija l. 1786. prežganjski vikar. Šel je nazaj v samostan čez 12 let in je bil l. 1800. profesor na novomeški normalni, l. 1805. pa franciškanski kaplan v Ljubljani, od l. 1808. pa gvardian in župnik do svoje smrti. Goreč in ponižen duhovnik je bil vsem priljubljen. Živel je prav zgledno.

Lokalije: 1. Janče.

Andrej Šmalc (Schmalz), lokalist, doma v Ribnici, star 39 let, je bil posvečen na naslov ribniških kmetov v mašnika dne 24. maja 1777. Mož je bil zmožen, dober govornik, po izpričevalu zdravnikovem slabega zdravja, najbrže zato tudi zelo nezadovoljen, tako da ni nikjer dolgo ostal. Živel je zgledno. Služboval je zdaj kot subsidiarij, zdaj kot vikar, zdaj kot provizor beneficija in sicer na raznih krajih v zatiškem in ribniškem okraju 11¹/₄ leta. V Štangi je bil direktor in l. 1788. lokalist na Jančah. Takrat je bil na Poganiku gospodar baron Ernest pl. ab Apfaltrer. Šmalc je študiral filozofijo v Gradcu, bogoslovje v Ljubljani in izpopolnjeval je svoje znanje s pridnim čitanjem znanstvenih knjig. (Dalje.)

Vsebina: *Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.*